

la galeria

REVISTA SEMANAL

Redacción y Administración
CERVANTES, 2 (Entl.º)

PRECIO: 15 CTS.

Centro de Venta y Suscripción:
Librería Batllósera, Ingenieros, 3.

Gratitud?? — A qui? — Per què?

En caure dimecres la Censura per tot Espanya, llevat la populosa Barcelona, la gran premsa, que hem de dir és madrilenya, es congratulava que ens traguessin del damunt tanta farda i embarràs.

Tot seguit però, en els mateixos articles de satisfacció venia la lamentació per restar encara a peu dret i sempre a mena çantes, tot un farcell de prevencions penals, que per sí no eren prou clares i presents en els Còdigs vells i nous, i a les lleis especials com la de jurisdiccions, que per un tres i no res et porten a la presó, el Sr. Fiscal del Suprem se determinava novament a recordar-les amb una circular dirigida a llurs col·legues de les Audiències, i feta pública, en la que hom recalca que:

"...todo ello que sea una injuria o una amenaza a la sagrada e inviolable persona del Rey o signifique una provocación directa a dicho delito o a un cambio en la forma de Gobierno o a cualquiera de los hechos que constituyen rebelión o sedeción y a los restantes delitos que se determinan en las disposiciones vigentes, debe ser inflexiblemente objeto de persecución y castigo."

"...inmediatamente que se dé principio a un sumario por delito cometido por medio de la imprenta, el grabado u otro medio mecánico de publicación, se procederá a adoptar las medidas de

los artículos 816 y 823 que determinó el especial procedimiento establecido por la ley para su persecución".

Amb aquest parell d'articles es busca "la especial naturaleza de estos delitos" i la manera de passar-ne avia i portar-te encara més depressa a la presó, l'exili o a la forta penyora; tot això "sin levantar mano", com diu textualment la circular.

Feia bé doncs la premsa madrilenya de penjar-li tot seguit a la cua de la pròpia satisfacció, l'esgarrifança d'un immediat temor per l'aplicació d'unes lleis impròpies de l'època moderna i dels pobles civilitzats.

Hom no sap com se li pogué escórrer a escriure a un ben experientat rotatiu, un dels més acreditats d'Espanya, allò que deia: "A la satisfacció que experimentamos queremos asociar también nuestra gratitud..." —Gratitud a qui?—Gratitud de què i per què?

La gratitud pot manifestar-se a qui sense estar-hi obligat ens treu voluntàriament d'un mal pas, o ens ajuda per aconseguir els nostres anhels, ideals o fins.

Però el fet de treure'ns del damunt aquesta llagasta ignominiosa i oprobiosa que ens hi havien tirat, per part de qui té l'obligació, el deure fatal, de procurar el benestar i satisfacció dels subdits espanyols, s'ha d'agrair?

S'ha d'agrair ço que ens mereixem i

guanyem? S'ha d'agrair a qui ha d'impulsar-la, la lliberació humana?

I per què la gratitud? —Què ens ha atorgat voluntàriament de favor el govern de la dolça (?) dictadura Berenguer?

Potser hem d'agrair el canvi de cànecs i les corretges amb que ens peguen, com, d'entre les innombrables mostres, podem esmentar, de les darres, la suspensió de "Solidaridad Obrera" i la denúncia contra "El Liberal" de Bilbao?

Algú pot creure que s'obri ara davant nostre tota una àrea de llibertat, veient que pel damunt dels caps ens hi colga l'amenaça d'unes lleis i còdigs tan draconians com són els què patim?

No direm pas que aital règim no els hi vagi bé a tots aquells que de la política n'han fet l'ofici i el procediment de arreplegar-hi un bon morralet de garrofes, o l'escenari de moure-hi titelles. Però tots aquells honrats ciutadans que no són ni volen sentir-se subdits de ningú ni de res, no podran agrair mai un acte que no és cap favor ni benefici, sinó ben contrari, una magarrufa per dissimular les pràctiques de sempre i els vells sistemes rovellats que mai se canvien.

El qui entengui la política com el bon art de procurar el benestar del poble, el seu creixement, la seva perfecció i progrés, blasmarà expressament i pregon, aquestes fòrmules atabaladores i

Consultori Mèdic-Quirúrgic **JUBERT**

MALALTIES DE LES CRIATURES ~ ~ ~ MALALTIES DE LA PELL
CIRURGIA INFANTIL ~ ~ CIRURGIA DELS OSSOS ~ ~ DIAGNÒSTICS

Traslladat: Plaça Constitució, 7, pral.

G I R O N A

enganyoses que ens fan pensar en els jocs de mans dels malabaristes.

A la nostra terra de semblants maneres de concedir la llibertat en diem: amagar l'ou.

Que regalar unes disposicions, lleis o preceptes, amb les quals se pugui escusar i defensar qualsevol malabèstia, voleu dir-ne restaurar la llibertat?

Que hom no pugui espianar amb tota desenvoltura i franquesa la deu fecond de llurs ineals, voleu que es consideri com una llibertat?

Que sempre patim del mal dels cànecs i la corrupció de les influències, n'hem de dir llibertat?

De fer feina sense fer res; d'emplenar buits que no s'emplenen, voleu que s'hi vegi llibertat?

No pas tant se val que fóssim com érem, car ja ens hem tret del damunt una murga; però no és pas per sentir-hi gratitud, i menys per qui tenia l'obligació, el deure imminent, moral i sustantiu, de satisfer aquest dret.

Gratitud sí que en sentim i ara la volem manifestar, a tots aquells arruixats i decidits estols de jovent estudiants, que sense mena de por al perill, a cara descoberta, amb les úniques armes de la raó i la intel·ligència, s'abocaren al carrer a mantenir i lliurar el sagrat dret de llibertat.

Agraïment als mestres exilats, que com el venerable D. Miquel de Unamuno, primer que blincar l'esquena, més va estimar-se portar amb la seva persona i honrada dignitat, la pàtria allà on ell fos, enc que se'n digués terra estrangera. Ben a l'inrevés d'altri, que dient-se apòstols de la llibertat i bramant molt, com les asses pels carrers quan ningú els venta el cop d'estrella, s'arroncen d'espatlles i amoixen les orelles al primer crit del carreter; i llavors tot són protestes d'amor i afecte a l'amo que maneja el fuet i el fa xiular, prodigant-li frases com aquesta, per exemple: "siempre le fuí devoto y

quiero morir y ser enterrado bajo su solio".

Gratitud també als ardots que penaren a les ergastules per volguer mantenir la postura vertical que li correspon a l'home; gratitud a tothom qui treballa i ha treballat per la instauració d'un

El plet dels coloms

per R. V.

Ara sembla que es destapen els «homes» (?) de la ciutat nostrada. El culte figurenci ben empordanès Joan Sutrà suplicava una gràcia d'atenció pels simpàtics coloms de la Rambla.

Els homes (?) de la ciutat nostrada li han respost, i sembla que hom diu si la resposta d'«Empordà Federal», és dictada per un èmul del company que muntava l'escuder de Don Quixot. Què hi farem; si el ciutadà Joan Sutrà pogués tenir el DIN per poguer-se comprar un DON, malgrat que fos solament de «Bachiller en Artes», podria tallar la tela, escriure respostes doctrinals sobre coloms, haver viatjat i encara fer fidelles en qualsevol guinyol municipal que se li ocorrés. El món és així. Però Joan Sutrà, només és un bon artista, i res més; per això no pot ésser ben il·lustrat ni haver viatjat. Per això Joan Sutrà no pot manifestar la seva simpatia pels coloms de la Rambla.

Els coloms de la Rambla ja hi eren,—hi encara hi són—, una bonica nota de civilitat. Aquesta nota la proporcionaren de la seva butxaca particular els nostres bons amics Portolà i Vila. D'ells eren els coloms, i ells pagaven les «beces». La simpatia li posàvem i posem els ciutadans sense haver de pagar res.

L'amic Portolà una vegada volgué arranjar el conflicte dirigint-se al Sr. Batlle a qui feia ofrena dels coloms per la bellesa de la Ciutat. Que sapiguem, encara espera resposta.

Un dia a la Rambla es va promoure un avalot per mor dels coloms; i en ésser requerida «la galeria» per mants veïns del públic, se publicà una petita nota cridant l'atenció a tothom sobre el fet. Cal però fer constar que en el mateix dia i acte de l'avalot, el digne doctor Don Josep Ribó, actualment conceller municipal, va prometre cuidar-se

règim de vera llibertat; mai ni gratitud ni reconeixement pels qui tinguent la santa missió de portar-nos endavant, amb ficcions de bambolines, ens deturen i assenten allà on érem, deixant-nos a les mans de pitjors dèspotes dels que patirem; quan menys aquells eren fanfarrons i ensenyaven l'estaca, i ara t'estoven amb aire de gata maula mentre fan com qui et passa suaument la mà per l'esquena.

Gratitud als homes sencers de l'ideal, fàstic per les ombres que se'n distresen.

COMPANÍA DE SEGUROS
trabajando Ramos Incendios y Transporte, desea Agente local.

Escribir a ALFONSO SADURNÍ, calle Nueva, 14.—FIGUERAS.

de l'assumpte i procurar pels pacífics animals un ben espaiós colomar damunt la teulada de la Cambra Agrícola. Nosaltres que no duptem del Dr. Ribó, temem, vist el que succeeix, que les seves gestions hauran restat paper mullat, amb lo qual se posa amb interdicte la promesa d'aital bon ciutadà.

Nosaltres no sabem com pot acabar semblant qüestió, però creiem una ben digne resposta la de Portolà al «senyor» que per tot arreu «talla», encara que no li demanin.

En preguntar-li a Portolà que si es pensava que Figueres era Venècia, per tenir tanta estima al simbòlic missatger de la pau? Portolà va respondre: «No, Sr Puig, només voldríem ésser com Mataró, que ni a això arribem» (1).

Sembla mentida que gent que tant parla de ciutadania, del bé de la ciutat i del monopoli de la seva perfecció, tinguin esma per proclamar la guerra a tan gentils companys, com són els coloms.

Si per simpatia a un sol pardalet poguérem fruit una vegada de delectós quadret que glosà amb dolça ploma D. Sebastià Escapa, què no s'hauria d'escriure contra els perturbadors de la nota simpàtica que donen els coloms a la Rambla, i dels qui aplaudeixen i es mofen dels seus defensors.

Esperem la paraula de l'Ajuntament que resolgui en favor de la Ciutat aquest imperinent plet.

(1) La ciutat de Mataró té més de 3.000 coloms que l'adornen; amb unes instal·lacions perfectes de refugi per aquests animals i fins dutxes per rentar-los. Persones altruistes li tenen ofert al cuidant, si aconsegueix conduir-los al davant de l'església i a la plaça, un bon premi.

GRAN CORRIDA

6 NOVILLOS-TOROS de Manuel Santos de Salamanca 6

Domingo, 5 Octubre

A las 3 de la tarde

Arénes de Perpignan

Parrita • Chalmeta • Niño de la Brocha

con sus respectivas cuadrillas de picadores y bandarilleros

Ramblejant

per KOLIN

■ Arribarem a Lladó cap al tard per visitar els lledonencs i forasters que hi celebraven festa majonera.

A la plaça hi havia un bon aplec de cares boniques i conegudes: la Mercè Prats amb sa germana Tereseta, no se sab quina més bonica que l'altra. Amunt i avall, també passejant, la Carolina amb en Lluís que anava a l'exili «Rodolfo»; una Anita amb una Rosario; la Sibina junt al barceloní Llambert; en Carles, l'Albert i Joan, a voltes sols, a voltes acompanyant belles figuerenques que eren a la festa.

L'Assumpció d'Oix presumia el seu cosinet Juanito. L'Antoni, en Ribera i el Josep s'ensopien solets. Pepet Sanllehí feia brometa amb la bufona Sumpta Bastons.

Un «dandier», enc que enyorant una olotina, feia una mitja rialleta a la Pilarica. I alçant la vista clisàrem una manilla que feien dos joves metges, mentre reien per sota el nas. «Solteros y sin compromiso»?; l'ull viu!, tendres donzelles.

Conoce Vd. señora,

los productos del tocador, Crema, Polvos

◀ MALACEÍNE ▶

De no conocerlos, haga un ensayo y tenga la certeza de que los adoptará, pues no tienen rival para dar a la tez un afeitado y finura muy cautivadores.

De venta en todas las buenas Perfumerías

■ Es comentava a la Rambla el ball de a Plaça de la Indústria. Les xamoses nines

que es destacaren més foren la Maria Ribera, la Mèilde Caula, la Remei Plujá, la Teresita Pi i Alberia Trulls. Una d'elles comentava molt alegrement la presència d'un castigador de «olé», el qual rebé una «carbàcera» de la simpàtica Trini Quera.

—Què hi volem fer?—deia rient. El pobre Ramonet ha d'oblidar les penes. Apretava tant!

—Tant?

RELOJERÍA Y FINA MECÁNICA Bernardo Abenza

(Sucesor de Jerónimo Batlle)

Reparación de Relojes y aparatos de alta precisión.—Taxímetros.—Contadores kilométricos.—Voltímetros.—Gramófonos. Todas las reparaciones son garantizadas

Rutlla, 27 FIGUERAS

■ Dues noies es passejen lentament pel nostre saló. Una va vestida de blau; l'altre de vermell. Ramblejen, ja displicentment, ja amb coqueteria estudiada. Una es diu Remei i, certament, fa honor al seu bonic nom.

Si jo li en pogués donar de remei! Car ella mira amb un mirar tan dolç!

■ La colla del «Bròquil» fa de les seves.

Avui, la Carmeta.

Demà, la Francisca.

Vuit dies després, la Conxita.

I ara van a «plantar» al carrer de Sant Pau.

CHICO O CHICA para aprendiz se necesita en la PERFUMERIA MONEGAL.

■ La Catalina es prepara per la temporada de ball al Casino. Pel seu entrenament—que, com se sab, el ball és un dels

esports que més en necessiten—ara frequenta La Erato.

La qüestió és no perdre facultats.

NOI O NOIA per aprenent es necessita a la PERFUMERIA MONEGAL.

■ Benvinguda sia a la nostra ciutat la bella i simpàtica «atloteta», Catalina, que fa molts dies ens havia abandonat per anar a fruit de les delícies de la «Illa Daurada!

La teva gràcia faltava tant en la nostra Rambla, preciosa Catalina!

SE VENDE

Automovil «Citróen», 5 caballos, 2 plazas, a toda prueba, por el precio de Ptas 2.000.

Razón en esta Imprenta

—: ENSEÑANZA DE IDIOMAS —: Mecanografía Taquigrafía. Traducciones. Copias a máquina.

Precios especiales para alumnos en grupo.

Progresos rápidos, exposición metódica, disciplina y seriedad.

Perelada, 18 2.º Figueras

Kiosko de toda mena de diarios, revistas, etc., per a vendre a Port-Bou.

Raó: F. COROMINAS.—Carretera de Roses, 24.—Figueras.

Banco de Crédito Ampurdanés, S. A.

Corresponsal de los Sres. Soler y Torras Hnos.

Efectúa todas las operaciones que integran la BANCA - BOLSA y CAMBIO

Manufacturas Cuero Tosas, S. A.

TOSAS

MARCA REGISTRADA

Curtidos al cromo especiales, Correas, Tiritas
Cables, Tacos, Tiratacos y todos los artículos
en cuero crudo y curtido para la industria

Despacho en Barcelona:
AUSIAS-MARCH, 21, PRAL
Teléfono 13874

FÁBRICA EN BLANES
(Provincia de Gerona)
Teléfonos 15 y 32

Garage Citroen = Calle 28 de Mayo, 17-Travesía carretera Madrid a Francia-Distancia 50 m.

Taller de reparaciones garantizadas a precios módicos (Garage)
(Tél. 15) Stock Citroën y Agencia de Autos Taxis de Alquiler

Cròniques d'Orient

La nau d'Osiris

per JOSEP GIBERT

Una llegenda molt estesa per l'Alt Egipte vol que la barca d'Osiris faci la seva aparició a cada trenta tres llunes damunt el llac sagrat de Karnak, amb tots els reis i deus de l'antigüetat. Es diu també que aquell que consegueixi amarrar aquesta barca esdevindrà amo dels innumbrables tresors que hi són continguts.

En un crepuscle, després d'una llarga passejada per entre les ruïnes de Karnak, sota el cel d'un esclat metàl·lic i d'una lluminositat intensa i trista, jo em sóc entretingut a mirar com les col·lines de Tebes desapareixen dins les brunes argentades i, poc a poc, dins el buit i la negror.

Jo camino pausadament i molt temps, gaudint dels espectacles múltiples dels monuments als qui els joc d'ombres donen una grandor monstruosa. Una melangia milenària s'enlaira damunt aquesta plana on hi són escampats els blocs enormes i grisos de granet.

L'horitzó comença a enrogir, un punt d'or hi brilla. Ell va grandint lentament i la lluna apareix tota entera; però ben aviat ella passa damunt els núvols i s'hi mostra a través de llurs fines randes, semblant a l'or fós que s'escolaria. En fi, ella se'n despren i escampa damunt aquest món mort la seva claretat espectral. Els obeliscs, els colossos truncats, s'erigen damunt el cel somبری, enigmàtics, aixafadors. Raigs de llum es filtren a través les pesades columnes i es posen, nets i argentats, damunt el sol obscur. Les sorres de l'avinguda dels Moltons espurneïgen i els Moltons són més misteriosos aquesta nit amb llurs ulls fixos en un punt de la terra i llurs potes que mantenen tan fermament la clau del enigma.

Recolzat a una columna que sosté un enorme escarabeu, jo friso al trobar-me entre aquestes ruïnes immenses, aquests temples grandiosos despresos, aquests gegantins obeliscs renversats.

La brisa em porta un acre olor d'herbes seques; i aquella olor estranya, aquella olor fada de la sorra escalfada. Els crits d'algunes rates-pinyades i el

soroll esmortuït del rampament feltrat d'algun reptil, ve mantes vegades a augmentar el misteri d'aquesta vesprada immòbil. A voltes, una remor molt llunyana s'enlaira, barrejada a la dolçor melancòlica d'un cant oriental; es diria el confús murmur de les ànimes apressant-se damunt la vora sagrada del Nil.

Tot, a l'entorn meu, dorm dins un silenci i dins una angoixa indescriptibles.

La lluna brilla dins el llac. Perdut en els meus sommis, jo la miro llargament. El meu esperit es terbola i la vella llegenda de la Nau d'Osiris el travessa repentinament. Llavors, cosa estranya, la lluna es metamorfeja; ella grandeix, ella s'allarga, i ben desseguida jo veig, sense que jo pugui arribar a creure als meus ulls, una barca d'or, una meravella estranya, esculpida, incrustada de les pedres més precioses, i jo veig també molts reis, molts déus embolcallats en crapeïes d'or portant la corona doble, roja i negra, — una mena de mitra sobre-muntada de flors de lotus, — deeses vestides de túniques finament teixides d'or. La rica vela que cobreix llurs testes està sembrada de gemes; les creences mítiques dels egipcis són representades sobre ella en brodats d'or. Les joglareses, tocant llurs cossos, marxen damunt les seves mans entre els ganivets dressats, esculpits de figulines estranyes, per divertir llurs amos dins la seva indolència. Les danzarines es llencen garlandes de

roses, dansen damunt les planxes omplertes de pétals de flors les danses antigues, lentes i voluptuoses; després, sobtadament esdevingudes vaporoses, elles glisen damunt el llac violeta, torbillonen follament de llurs peus minyons i vius als sons de ritmes esllanguits. Llurs cabelleres les cobreixen com una roba sumptuosa. Elles esdevenen de més en més diàfanes, i desapareixen misteriosament dins les brunes blavenques de l'horitzó.

Els cabells abandonats al vent, recolzada al rebord de la barca, Cleopatra es contempla, lasciva i ditxosa, en un mirall de bronzo polit. Esclaves sentades damunt pelis de pantera, la venten amb grans flambèlums quals plomes d'austriac, semblants en la seva blancor immaculada a bolves de neu, són reunides per les dues ales desplegades de la Victòria, tot incrustades de cornalines.

Fums d'encens monten al cel en formes turmentades.

A l'entorn de la vella Isis, joves verges coronades de porpres d'or, sonen amb llurs flautes i llurs arpes melodies d'una melangia penetrant i salvatge, aquestes melodies que es cantaven en altres temps dins els temples en els jorns de gran festa en que la barca d'Osiris era passejada per tota la vila, seguida d'un llarg acompanyament de sacerdots, de senyors, d'esclaus portant corbells florides, àmfores omplertes de vins, vasos plens de perfums, i petites caixetes vessant de luxosos collars, braçalets, turqueses i altres joïells amb que es feia ofrena a la doble Divinitat d'Ammon Ra...

La Nau de Sommi, fantàstica i meravellosa, espurneja dins l'ombra... Ai, si jo pogués amarrar-la, tots aquests tresors serien per mi.

Gran fotografia Moderno Estudio

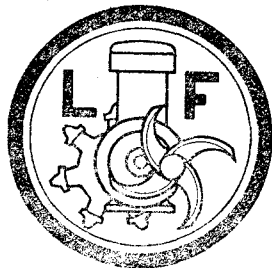
M. Sans

Ampliaciones y reproducciones de todos tamaños :: Vistas, retratos al óleo, carbón y otros :: Trabajos para aficionados
Retratos para carnets y kilométricos se entregan en el acto

CALLE CAAMAÑO, 20 (Plaza Palmera)

Teléfono, núm. 14

Figueras

Tallers de fundició construccions mecàniques

MOTORS A BENCINA OMNIUM-FITA a refredament per aire
GRUPOS MOTO-BOMBES :: ELECTO BOMBES :: NORIES DE ROSARI

Lluís Fita Salvatella

FIGUERES

**Empreses de construcció d'obres
per tot arreu**

Tomàs Espigulé

Projectes i
presupostos

Lasauca, 10 : Figueres (Empordà)

Sastreria SANCHEZ

Horno Bajo, 8

FIGUERAS

Invita a su distinguida clientela y al público en general a examinar las novedades de la temporada.

Modelos exclusivos tanto en las telas como en el corte y confección.

RELLISCANT

per G. BUCH

Fins no fa gaire, el vestit femení arribava ben just al damunt el genoll. Un dia, ell ha començat a descendre tapant de mica en mica la sofraga, la pantorrilla, la clavilla. Avui ja es troba quasi més baix que el nivell de la terra. I encara no s'ha acabat. Una persona que coneix les modes m'ha jurat ben seriosament que l'allargament de les robes no s'ha acabat encara, i que, lluny d'això, se les veuria créixer un bon temps més. Francament, jo no acabo de veure com això serà possible, a no ésser que les nostres elegants damiselles es decideixen grimpar damunt «zancós», cosa que no seria pas per sorprendre'ns.

Gents dotades d'un ben sòlid optimisme es diuen:—Bah, la roba llarga no «arrelarà» pas. Ella és incòmoda, malsana, inestètica. Mai podrà suplantat la faldilla curta que tant perfectament s'adapta a les exigències de la vida moderna.

La Ferreteria ANDREU SUÑER
Placeta, 5 i Girona 25, li ofereix

LAVABOS

calitat estrangera, a

85 Pessetes

Grans existències d'Articles Sanitaris a preus sense competència.—Concessionari del «Consortio del Plomo en España».

— 8 — LA ÍNTIMA TRAGEDIA

Solitud. Il·lusions marcides i somnis esvaïts. Clara sofria i el seu sofriment feia sofrir l'Albert. Una angoixa i un pessimisme llòbreg atuïa aquelles dues ànimes germanes, que vivien l'una per l'altra, i que sols podien fruit d'un amor completament platònic. Intima tragèdia!

* * *

Va morir arraulida a la poltrona, sense dir paraula ni fer cap gest. Creien que dormia i no varen adonar-se'n fins cap al tard. Albert va caure malalt, i en llevar-se havia emmagrit i semblava tenir més anys. Va sortir una tarda del taller, i no va tornar-hi. Féu via al parc, i davant la ciutadella va asseure's moix, capficat, sense fixesa en les idees. El dia era clar, de sol acaronador, i a ell li semblava trobar-se en mig de tenebres. Aixecant-se dèbil i malmés, arribà al Pla de Palau, i després a la Barceloneta. Al moll del rebaix va deturar-se.

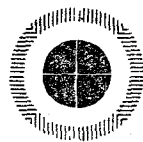
—Fora! fora!

Un home gros i pelut feia grans moviments amb els braços. Ell no va adonar-se'n, i un cop sec, ràpid, el féu caure. Les planxes de ferro que descarregaven d'un vaixell li havien donat al cap. Tothom va córrer per auxiliar-lo, però fou endebades. Havia mort instantàneament. La seva mort era una mort vulgar, sense escena tràgica i palpitant, com tantes d'altres!

LA
ÍNTIMA
TRAGEDIA

PEL

FRARE BLAU

»» CONTE ««

Il·lusió, pura il·lusió. Un tal fracàs seria sense precedent. Una moda «arrela» sempre. Que sigui bonica, estranya, pràctica, incòmoda, intel·ligent o estúpida, tan hi fa, ella arrela per una raó peremptòria, necessària i suficient: perquè és la moda.

Cert, la faldilla arrocegant, com ja se n'han vistes en alguns camps de carreres francesos, no ha arribat encara al carrer. Però això vindrà ràpidament, esteu-ne segurs. I com que la roba llarga s'acompanya de diferents altres modificacions: talla alta, cotilla, barret d'ales fenomenals, etc., etc., reveurem ben aviat al natural, l'elegant estil 1900 qual silueta ens ha fet tantes vegades bromejar, temps no molt enera, quan l'hem vist aparèixer en la pantalla mercès a l'exhumació de vells films, cobardament extrets de la polç dels arxius cinematogràfics per divertiment de noves generacions.

I, cosa singular, els promotors d'aquesta nova extravagància vestimentària, és donen la pena de justificar llur decisió.

La roba llarga, diuen, cobreix més, és més convenient, és més decent.

—Llavors, podríem objectar, perquè han «llençat» precedentment la roba curta?

Segons jo, aquests poderosos àrbitres de la moda haurien mostrat més dignitat de respondre a les posadores qüestions.

—El perquè les robes s'allargen, senyores, això no les interessa pas. Prenguin-la tal com se les hi dona i portin-la sense titubejar ni murmurar.

Cal dir però que el veritable motiu d'aquesta revolució vestimentària tothom ja la coneix: les robes seran llargues a partir de 1930 perquè eren curtes en els anys precedents. Es per la mateixa raó que als petits moneders succeïren les grans bosses, els cabells curts als cabells llargs, les sabates punxagudes a les arrodonides, les pitreres llises a les pitreres plenes. Clar, s'ha de variar.

Ara bé, que no s'hagi consultat a les dones abans de modificar la forma de llurs ajustaments, això careix d'importància. Sigui el que sigui l'aspecte de llur nova roba, les dones se'n... riuen, mentre es tracti d'un nou vestit. Però, els senyors modistos haurien pogut te-

nir l'amabilitat de demanar el parer a nosaltres els homes.

Car lo més sovint és que siguem nosaltres els qui les paguem, i sempre, els que les mirem.

Però res ens ha sigut demanat! La faldilla s'ha allargat sense el nostre consentiment. Cal doncs resignar-nos, germans meus. Ben aviat ja no les veurem més, ja no veurem més les boniques cames que damisel·les i dames ens ensenyaven tan generosament des de fa un lustre o dos i que modistos sense entranyes han decidit foragitar de les nostres mirades per un temps indeterminat.

No, ja no les veurem més. Ni tampoc a les platges on hermètics pixames han substituït el deliciós mallot d'encara ahir.

Ja no les veurem sinó dins la més estricta intimitat.

Cal afegir també, fins que una nova moda s'hi oposi.

SE VENDE

un auto-camioneta en bon estat. Donaran raó en aquesta Impremta.

pel FRARE BLAU

— 7 —

LA ÍNTIMA TRAGEDIA

A l'ombra de Santa Maria del Mar, en aquell pis desnyerit i emblanquinat de nou, de rajols vermells i rugosos, vigues corcades, i finestra riallera que mirava aquesta llenca del cel nostre, tot el dia oberta de bat a bat, els meus amics tenien el seu estudi-taller, temple de plors i de rialles, arxiu d'il·lusions de joventut i afanys de glòria! Al redós d'aquelles quatre parets, en aquella estança de mobles rovellats i seriosos, cada un dels seus sospirs i cada una de les seves llàgrimes, eren la imatge viva, crudel, del poema de les seves vides turbulents, en eterna lluita! Eren una colla de romàntics, de somniadors, dels qui estimen amb tota la força de la seva sang i de la seva joventut, dels qui de l'amor i del dolor en fan la suprema elegia de la seva vida. Eren uns bohemis; però uns bohemis que a diferència dels herois de Mürger, ja no tenien l'estrident rialla d'aquells, ni tampoc els seus acudits.

* * *

Davant per davant hi vivien una velleta de camí-

t'aclaparen les seves petiteses, els seus rencors, les seves passions. Tú comences a entreveure, encara que incert, el camí d'una modalitat superior. En aquests moments en que la nostra societat sofreix una gran crisi de moralitat i d'humanisme, tú ets l'incomprès, el foraster, l'home.

Un pic llarg i repetit, a la porta, va interrompre'ls. Eren els amics que venien a cercar l'Albert. Ells dos varen mirar-se amb amorositat. Sola en la estança un seguit d'idees llòbregues commogueren a Clara. Amb la testa entre mans, va arrencar en un plor sec, desconsolador. Era una d'aquestes heroïnes, que passen talment com una ombra pel món, i ens deixen el regust de penaments sublims i de nobles actituds.

* * *

La societat atempta molt sovint contra la íntima personalitat dels individus que la formen. I aquells esperits selectes, allunyats moralment de les multituds, a l'entorn de la figura gràcil de la tendra amiga, sentien l'alè que els hi donava forces per a la lluita, sense caure en les petites i grans claudicacions. Aquella estança desnyerida dels artistes, era un món nou—desconegut dels demés mortals—, on sols podíem entrar-hi els amics dilectes, i aquella dona voluminosa i xerrairota, que tot rondinant i rondinant paraules ja li havien guanyat el cor.

SPORTS

Brillant triomf de la Unió Sportiva

Guanya la copa "Ajuntament de Mollet del Vallés" per 6 gols a 1

Glosari d'esports

Quan els partits de fút-bol serveixen per estrenyer els llaços d'unes ciutats germanes, és quan veritablement es fa esport. No res té tanta importància com poder tractar amicalment els qui en el terreny de joc han d'ésser els enemics, i que després del partit es puguin seguir tenint-los la mateixa consideració.

La copa de l'Ajuntament de Mollet ha vingut a engrossar la infinitat de trofeus que ornamenten la vitrina de nostre primer cercle esportiu, més que perquè se

ha guanyat legalment i indiscutible, per la galanteria i bona amistat dels qui varen oferir-la.

Estem certs que no tots els Clubs haurien procedit de faisó tan amical i esportiva com ho ha fet el Mollet S. C. Cal reconèixer-ho.

Aquesta copa jugada a Mollet en motiu de la festa major, no pogué adjudicar-se perquè el partit va finir amb un empat. Qualsevol altre equip hauria buscat la manera de disputar-la novament en propi terreny. El Mollet tingué la galania d'oferir la seva disputa en partit de torna visita. I la copa s'ha quedat a casa. Això no vol dir que no podés que-

dar-s'hi jugant a Mollet. Estem segurs que igualment s'hi hauria quedat de presentar l'equip de la faisó que va presentar-se el diumenge; segurament però no s'hauria quedat amb una diferència de 6 gols a 1.

Que el partit havia despertat entusiasme ho demostra el que acompanyes sin a l'equip molletenc dos concellers i prop d'un centenar d'esportmens, en el grup dels quals no hi mancaven pas les senyores i senyoretetes.

Nostre primer cercle i l'Ajuntament però, també saberen correspondre al Club amic anant-lo a esperar a l'estació i acompanyant-lo a visitar tot ço que

—Les teves paraules no són atrevides. Són les paraules d'una dona. La teva dolor, els teus sofriments, et sublimen. Tú no ets una dona com les altres. Les dones d'avui tenen el cap ple de paraules banals, però el seu cervell és buit. Els hi agrada més el gest de l'home afe-mellat que la paraula seriosa i aciençada. Volen lluir i ésser belles, i per assolir-ho es valen de tots els artificis. I és així com molts homes que creuen casar-se amb una dona, es casen amb un bibelot atractiu o amb un figuri de preu. La vida de l'esperit no les preocupa. Els homes demanem amor, i elles sols ens poden donar que pe-ton. La dona és una eterna inconscient.

—Però al costat d'aquesta dona incapaç d'enlairar-se espiritualment, que usa d'artificis i escolta les paraules lliscants, hi ha la dona de cor. Ella estima i sofreix. Quan estima, per amor esdevindria santa i heroïna.

—Jo t'admiro. Tú mires a l'infinit i medites. El centre de les altres és la societat; el centre teu és la teva mateixa vida. Vivint en aquella societat, les altres són banals i frívols. Sola en aquesta estança, els pensaments et sublimen, t'enlairen, i et santifiquen. Jo estimo en tú a la Dona.

—Et vull comprendre i et comprenc. Lluny de tot prejudici, les teves paraules són una protesta contra la manca de moral, i els inútils formulismes. Lluitant per la vida, amb dalit, et trobes sol en mig dels homes, i

nar corbat, esprimitxada, ulls diminuts i lluents, i galtes buides, i una noia rossa, tendra, de cara rodona i ulls blaus, que asseguda eternament en una poltrona, darrera el finestral, mirava amb mirada esllanguida i trista, els vianants que caminen atrafegats o els terrats tot plens de sol, i cap al tard, les siluetes que es dibuixen en les pedres velles i fumades de l'església de Santa Maria. Era paralítica.

Ella i els veïns del davant varen fer-se amics. Cada matí, el primer record, el primer somriure, la primera paraula afectuosa dels artistes, era per Clara-Llum. Ella es deïa Clara, però ells, que havien trobat en aquella noia intel·ligent l'àngel del consol i l'esperó de la lluita, li donaren el nom de Llum; i a fe, que era la llum en en mig les tenebres dels seus esperits vagabunds! Però de tots ells el que es va fer més amic de Clara fou l'Albert. Dibuint i poeta, ulls d'insomni, paraula inspirada, però com que totes les perfeccions no poden ésser, tenia una cama estrafeta, curta i malalta.

En un dia plorós, de cel gris, l'àvia de Clara va deixar d'existir. Els bohemis es cuidaren de l'enterrament. Fou humil i desapercebut. Una caixa pintada, i una corona petita i esquifida. Hi anava un capellà alt i prim, amb cara d'home malhumorat, i un escolanet de mirada viva i intel·ligent, que mentre sostenia la creu de fusta es mirava a un noi brut i espellifat, qui tot ensenyant-

podia despertar l'interès dels excursionistes.

Acompanyats del conceller senyor Guillamet, la comitiva—si bé que en mantes fraccions—visitaren els nostres principals carrers, les sales d'espectacles, el castell, el penal—ideal de tots els qui per primera volta veuen a nostra ciutat—el parc, i tot allò que té de visible i espectacular.

Els concellers de Mollet se'n anaren satisfets i fent el·logis de nostra petita però bella ciutat, dient que ja havien sentit a parlar de l'encís de Figueres, però que no creien que tots els el·logis fossin migrats en comparar-los amb la realitat.

Des d'aquestes columnes doncs, felicitem al fútbol figuerenc que ha sabut correspondre al bon nom de nostra amada ciutat, presentant-la com a model de civisme i companyonia.

EL PARTIT

Els molletencs sortiren al camp amb ganes d'endur-se'n la copa. Amparats i aplaudits per cent entusiastes acompanyants embes-

tiren de moment nostres ratlles defensives amb tota fúria i assoliren dominar la situació una bona llarga estona.

L'esforç seu però, ben aviat va veure's que no havia de donar cap fruit. Els nostres deixaren passar com pogueren la primera esbranzida; poc a poc anaren imposant-se paulatinament, per la millor tècnica de conjunt, i als quinze minuts de joc, en marcar-se el primer gol, ja no hi hagué en el camp altre equip que l'Unió Sportiva.

Hi hagué moments en que els nostres semblava que s'entrenessin a una sola porta, ja que la bala no podia passar de mig camp.

El públic de Mollet es donà compte desseguida que la partida era ben perduda pels seus colors. La fantasiosa agilitat de nostre equip de joves—hi ha una excepció solament—va demostrar-se capaç de fer rodar el cap no al Mollet, sinó a equips d'alta envergadura.

La pilota no estava mai parada i s'aprofitaven tots els pases, i el que és millor encara, totes les oportunitats de picar a gol.

I això durà... fins que ben entrada la segona part i quan ja el marcador assenyalava un 6 a 0, en Madern rebé un cop al turmell havent-se de retirar.

Des d'aquell moment els nostres s'ho prengueren amb més calma i els forasters poderen deixondir-se, i donen un poc de moviment a la seva ratlla d'atac, que va durar fins al termini del partit.

ELS EQUIPS

El del Mollet, va presentar-se tal com re-saven els programes, o sia amb els onze titulars. Els nostres varen arrengejar-se així:

Brú

Santamaria - Prats

Medina - Madern - Vernet

Faló - Sala - Gimbernat - Pinadell - Quico

Suplent: Patricio II

ELS GOLS

El primer va marcar-lo Pinadell. Un impecable pase de Gimbernat que no tingué més necessitat que desviar lo.

El segon, Madern de penalty.

El tercer fou ocasionat d'un centre de Faló, rematat per Gimbernat amb el cap.

El quart, Sala, després de dues o tres driblades va encastiar un xut de pronòstic.

El quint, Madern volgué imitar el seu antecessor Bosch i ho logrà perfectíssimament.

I el sisè Pinadell d'una capcinada oportuna.

Encara va marcar-se'n un altre obra de Sala, que no sabem perquè va anul·lar-se.

El dels forasters, també fou entrat de penalty.

LES PROVES I LES DISTINCIONS

Dugues varen fer se'n i les dues van donar resultat. La Junta està de sort,

Després del descobriment de Sala, han vingut als de Madern a mig-centre i Gimber-

li una llaminadura, li feia llengotes.

A Clara varen entrar-la dins de l'estudi. Varen resoldre cuidar-la i fer-li la vida. Els ajudaria en el seu difícil comès la Llúcia, una dona grassona, xerraire i trapacera, que feia feines per les cases, i quan parlava girava els ulls en rodó, mirava al sostre amb un posat de beatitud, tan mateix ben còmic, i movia airosament uns braços curts, rodanxons i groixuts. Però dins d'aquella pilota feta de carn humana hi havia un gran cor de dona, més bo que la bresca de mel, i que s'agermanava a totes les tragèdies que tenien lloc al barri de Ribera i a l'ombra de Santa Maria del Mar.

* * *

S'estaven asseguts vora la fogaina, ella amb el cap cot, pensativa, i ell tot mirant les espirals que fa el fum de la pipa, quan s'esvaeix com les il·lusions. Es miraren amorosament l'un i l'altre. Ella tenia els ulls llagimejants.

—Clara!

—Albert!

—Clara, la meva Clara, per què plores, no saps que no ho vull que ploris? Quan tú plores, jo ploro. Quan tú rius, la teva rialla em pessigolleja tot el cos i em sento feliç. Quan tú m'escoltes, silenciosa i amatent, sento dins del cor una flama nova que s'encén i s'arborava. Llavors voldria dir-te forces coses. I parlant, parlant, sense adonar-me'n et diria que t'estimo molt, que et tinc fervor,

que per tú donaria la meva vida. Quan tú m'escoltes, el món és petit per mí, el camí no té obstacles, i la vida té en aquests moments una valor inapreciable. Quan em mires amb aquesta mirada dolça i tendra, crec en totes les coses. Llavors la teva vida és la meva.

—Però, qui sóc jo, pobre de mí, perquè m'estimis com m'estimes? —Estic malalta, Albert. L'optimisme de joventut és una cosa, i la realitat una altra. L'amor és una realitat que té vida pròpia. I per això, l'amor platònic, l'amor de mirades i de somriures, temo que pugui esvaïr-se amb el temps. Però no hi fa res. Encara que tú no et records de mí, jo et recordaré sempre. Talment com una germana la meva paraula afectuosa no et mancarà. En la meva solitud jo veig el món. Vosaltres aneu desorientats d'ací i d'allà perquè sou actors de la vida i no veieu les vostres tares ni les dels vostres germans d'escena. Però jo, erraulida aquí, sense dir paraula, sense viure la vida dels altres, em reconcentro i visc la meva pròpia vida. Vosaltres sou actors de totes les tragèdies però no teniu temps d'ésser espectadors. Jo en la solitud m'espirtualitzo; vosaltres en l'escena de la vida viviu el món de la materialitat, però en el món de la materialitat, parlem-ne Albert, l'amor té una alta funció social. Llavors la dona esdevé Mare, i l'home és el responsable d'una altra vida. M'has entès? Em comprens? Saps ço que vull dir amb les meves paraules atrevides?

Espectacles

per ZENON

Cine Jardín

Tuvimos como es de rigor la acostumbrada revista «Actualidades Gaumont» siempre interesante por sus notas de relieve.

También un par de cómicas: «El Colegio flotante» y «El campeón de tomo y lomo». La primera de una jugosidad algo trivial, sobre todo en la redacción de los títulos. La de «tomo y lomo», eso mismo con que se anuncia; de «tomo» en dos partes, y algo más de «lomo» que su gemela.

La producción de talla la vimos sonora. Mejor es decir que la vimos, no que la oímos. Es de un dramatismo excéntrico e insuperable. El protagonista es una guapa mujer, Eleonor Boardmann. Este detalle nos explica los puntos salados del film, donde vemos como en la guerra se manifiesta de una manera temible la bestialidad humana que no encuentra reparos ante ninguna degradación. El protagonista, que decimos es mujer, realiza toda la acción del teatro de guerra con el uniforme y apariencia de un bisoño soldado americano que se hace aguerrido. Ella fué a la guerra para ver de cerca el gusto picante de la contienda, y se encuentra con que ésta es un infierno de hierro, de fuego y de pasiones, de donde se puede salir héroe por la casualidad.

Son cuadros sublimes a la par que espantosos el llanto que ella derrama ante el moribundo que cree oír los últimos arrullos de la madre tierna y cariñosa que mece al hijo en la cama que hoy se hace tumba. Es un espectáculo doloroso y espeluznante, agrio y cómico, cuando le apetece a ella dos sobados veteranos que la creen un apetitoso mancebo.

No cabe mencionar el atraco a las trincheras enemigas por los carros de asalto; las llamas ingentes y demás horrores. Otros films nos los han traducido.

Finalmente la película termina al estilo americano. El mancebo soldado se descubre bella mujer y se efectúa el enlace con el oficial de la compañía.

Sala Edison

«Magia negra», quizá fué excesiva en la extensión, pero constituye una verdadera exposición de dramatismo humano pugnantando con las extraordinarias dificultades de la selva virgen, de aquella jungla, todo exhuberancia, misterio y peligro, aun para los proscritos de la sociedad que constituyen el elemento móvil de esa película. Es Nueva Guinea que se nos presenta a la vista bajo la acción de las pasiones de almas turbulencias.

«Noticiero FOX», no perdiendo nada de su interés informativo.

Se hace un examen; casi una vivisección de la verdadera mujer en la vida moderna con «Comprometida...!» Es un reto a la masculinidad de los hombres. Florence Vidor es el «alma mater» de la trama que se desliza

nat a davant centre. I tenen més importància aquests encerts, quan s'han hagut de fer forçadament i sense preparació. Bona mostra de que hi ha cop d'ull. Madern va demostrar que així que hagi fet uns quants partits ens oblidarem de Bosch, i Gimbernat esdevindrà dels millors davanters centres que haurem tingut a Figueras.

Vernet en el seu nou lloc de mig-ala, es comportà com un home.

Dels altres, reeixiren sobre tots, Sala i Medina. Després Santamaria.

Ens comuniquen que Mas ingressa al Sabadell. Amb aquest jugador ja són tres els que perdem aquesta temporada.

Bosch, al Pàtria.

Carbonell, al Sans; i

Mas, al Sabadell.

I després diran que jugar a la Unió no donarà!

Diumenge, partit d'homenatge als campions. Partit ben merescut. Repartiment de Copes i medalles. Ens han dit que les medalles són d'or i que valen 110 pessetes cada una. Deu n'hi do!

A VILABERTRAN

Dos partits de fút-bol es jugaren els dies 18 i 19 d'aquest mes, amb motiu d'escaure's la festa petita d'aquest poble.

El fút-bol en broma

Imitant el mal prou alabat setmanari humorístic «Xut», a partir del present número publicarem la borsa de cotització de valors futbolístics unionistes, creient que serà ben rebuda per nostres llegidors, ansiosos d'anar aquilatant les valors de nostres entusiastes defensors del fút-bol figuerenc.

Com que es tracta de broma, a l'avança demanem que ningú se'n senti molestat.

BORSA DE COTITZACIÓ

Dientes de oro y malabarismos «Zucre»	105 per cent
Puertas de hierro Santamaria y catapultas humanas	95 » »
Sonrisitas y florituras «Poupée»	a la par
Nuevas adquisiciones «Agrícolas Sala»	105 per cent
Antiguas y consecuentes aprisionadoras «Titón»	90 » »
Elegantísimos y chirigoteros centros infirmables	a la par
Ilusiones xuteriles y esprintadas «Cabota»	85 per cent
Lugares acomodaticios y saltos de agua «Vernet les Bains»	85 » »
Perforaciones y esprintadas nuevo cuño «Gim»	95 » »
Paradas abracadabrantas y aterrizages «Brú»	103 » »
Cañonadas esquinadas y moríferas «Quico»	102 » »
Antigüedades y elegancias cinéticas «Carreras»	80 » »
Pasteradas y amasados crónicos «Armangué»	45 » »
Paverías y pretensiones «Patricioprimer»	20 » »
Discursos apocalípticos y gratuitos Peiró	75 » »
Retirada histórica monetaria Felip	60 » »
Imitadora retirada amistad Mosquetero	45 » »
Zapatos y Borceguíes Canyelles	50 » »
Único superviviente dinámico «Chimo»	65 » »
Colaborador Agrícola «Pinxo»	50 » »
Tanque y voluntad vilatenimesca Carreras	65 » »
Frigorífica y centros templados izquierdistas	65 » »
Juventud y pretensiones «transportes Baró»	90 » »
Salidas coreográficas y saltos luminosos «Gufi»	95 » »
Hilos metálicos y perchas góticas porteriles	75 » »
Indisciplinados y festamayoriles «Patri II»	60 » »
Autoridades técnicas y acomodaticias «Rovira»	70 » »

El primer d'ells, fou la visita del cercle figuerenc Comerç F. C., qui s'enfrontà amb el Centre d'Sports de Vilabertran, sortint-ne vencedors aquests darrers pel resultat de 3 a 1.

El segon dia vingué la Penya Sport, també de Figueras.

En aquest segon encontre els vilabertranencs, malgrat i tot amb els reforços que alinearen foren vençuts pels equippers de la Penya Sport per 2 gols a 0, assolits per Rizo i Balansà.

Composaven el quadre vencedor: Canyelles Martí, Guillemont-Rizo I, Prat, Patricio II-Tarean, Balansà, Levy, Hernández i Sallent.

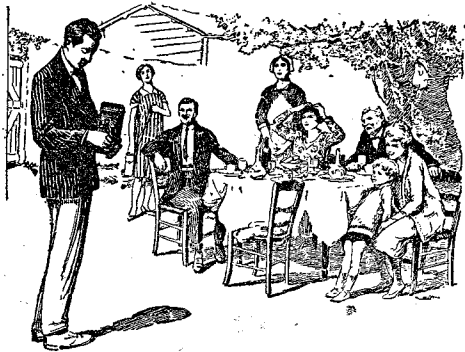
Dos bons partits resultaren per l'afició vilabertranenca. Desitgem que la Junta del Centre de Sports en celebri de tan en quan de partits de fút-bol, ja que en aquesta localitat és un esport que sembla que cada dia té més adeptes.

Farmacia Castellví Plaza Triangular Figueras

ANALISIS - ESPECIFICOS

Estufas de desinfección a disposición de la clientela.

Medicamentos y Ortopedia

KODAK

La marca universal

Película KODAK para toda clase de asuntos : Pruébeela Usted

Papel Velox Kodak

PARA TODA CLASE
DE CLICHÉS ::

Adquiera Ud. un
"Kodak"

y podrá usted perpetuar las encantadoras escenas infantiles de sus queridos hijos en bellas fotos. Kodak, las que en años futuros serán su más preciado tesoro.

Con un aparato Kodak

RECORDARÁ V. SIEMPRE LOS
MOMENTOS FELICES DE SU
VIDA

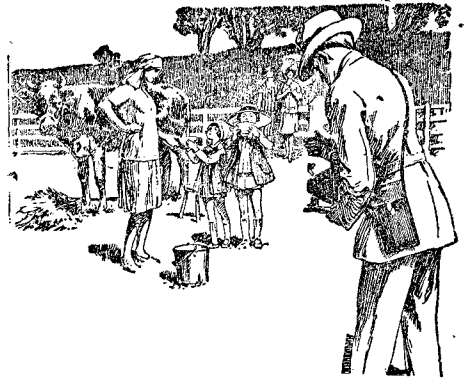
Droguería Pérez Perxés

LA CASA DEL AFICIONADO

La mejor surtida. En ella hallará Ud. toda clase de Accesorios y Productos KODAK

Trabajos de Laboratorio
Revelado gratuito a los
compradores de artículos
fotográficos en esta casa

Calle Gerona, 9 = FIGUERAS

con singular delicadeza y sorprendente encanto.

Las variedades corrieron a cargo de las Hermanas Pujol que exhibieron todo su ameno repertorio de bailes castizos, fantasías y exotismo. Cumplieron.

Siempre fuimos devotos de esa casi maravilla concertista que constituye la orquestina de la Edison; pero, desde un cierto tiempo se diría que le falta una tenuidad que ahora se nota, y antes no se apreciaba por la perfección con que se interpretaban las composiciones. Aunque no sea el programa integrado por nuevas piezas difíciles, se diría que a los profesores de la orquestina les falta ensayo. Aun a veces las lecciones mejor sabidas, por exceso de rutina pueden ser mal expresadas. No les ocurrirá algo de éso a los excelentes profesores de la orquestina?

COPIAS A MAQUINA-Perelada, 18, 2.º

ACEITES Y GRASAS MINERALES

-- LUBRIFICANTES --

La Comercial e Industrial Española S. A.

Especialidades para los Autos y Maquinaria Industrial y Agrícola

Riera Magoria, 159-Barcelona

Agente provincial: J. Ruhi - Subida Catedral, 4

GERONA

NOTAS

COPIEM de «La Publicitat» del día 19 de setembre:

«... Sant Pere de Roda és el títol del llibre d'Antoni Papell, darrerament aparegut. Obra històrica en la qual la vida del famós monestir empordanès de Sant Pere de Roda, és reflectida en tots els seus aspectes. Papell dona, fruit de les seves investigacions, un estudi de la història del monestir romànic; de les seves generalitats; les tradicions que envoltaven les venerables pedres de Sant Pere; una completíssima descripció del temple, de les torres; de les altres dependències, que formaven un dels cenobis més importants de la seva època, etc. Aquesta obra conté fotografies interessants, que formen en conjunt un document històric de remarcable valor.»

De semblant faisó també parlen altres diaris catalans.

SE DESEA ADQUIRIR
HISTORIA DE ESPAÑA DE DON
FRANCISCO PI Y MARGALL

Libreria BATLLOSERA Ingenieros, 3

EN S. Pedro Pescador ha sido detenido y puesto a disposición del juzgado municipal Primo Juliá Gener, de 48 años de edad, autor de la sustracción de 100 quintales de cebollas, valoradas en unas 500 pesetas, propiedad de Juan Espinás Soler.

EN un puente de la carretera en construcción del término municipal de Darnius ha sido hallado gravemente herido de arma de fuego Benito López, de 55 años, natural de Medina del Campo (Valladolid).

LIBRERIA PER A VENDRE
A PORT-BOU (MOLT BONA)

INFORMES: F. COROMINAS, Carretera de Roses. 24 — — FIGUERES

NO todo ha de ser el santo conformismo y devoción a las órdenes de la suave (?) Dictadura Berenguer.

Nuestros buenos amigos, los radicales de Massanet de Cabrenys, Sres. Mas, Quintana, Sabá, Pagés y Puntonet, ante la constancia de que vivimos un régimen arbitrario y no queriendo que sus cargos dependan de una R. O., los han dimitido.

Esperamos ver imitado este digno rasgo.

La enhorabuena a nuestros pundonorosos amigos.

EL viernes, en la plenitud de su juventud, falleció el industrial D. Juan Ferrer Pelegrí (e. p. d.), buen amigo nuestro.

A su desolada familia, nuestro sentido pésame.

EL mismo viernes se efectuó el sepelio de nuestra vecina y virtuosa dama D.ª Carmen Corominas Noaguera.

Nuestro condeño a la distinguida familia Corominas.

EN la Asamblea anual que celebran los señores médicos de la provincia, que tuvo lugar la semana pasada en San Felíu de Guixols, entre otras cosas se acordó que la del año próximo se verifique en la nuestra y que el disertante fuera el publicista don Laureano Dalmau Pla.

Propietaris i Mestres d'obres

Exigiu als magatzems i al vostre guixaire el legítim i acreditat guix de Mayà, en sacs precintats, de l'antiga guixera d'En Sans, de J. Batlle, que és el millor i el més consistent que hi ha.

EN Llansà y Puerto de la Selva la cosecha de la uva, además de excelente, promete ser muy abundante.

COMPRESUS CALZADOS EN
"EL GLOBO"

A HORA es en Rosas donde está llamando poderosamente la atención el súbdito japonés, que antes estuvo ya en Port-Vendres y otras playas de nuestro litoral, el cual, gracias a sus maravillosas dotes de resistencia, se sumerge en el fondo del mar para capturar enormes peces solamente con la ayuda de un pequeño cuchillo.

De 2.000 a 2.500 pesetas, según propia confesión, es lo que logra ganar cada mes aquel expuesto pescador.

Banco de Crédito Empurdanés S. A. FIGUERAS

BANCA — BOLSA — CAMBIO

Negociamos los Cupones
de la deuda Amortizable 5 %

VENCIMIENTO SEPTIEMBRE

POR el reputado industrial D. Andrés Suñer y para su hijo Pedro, el domingo fué pedida la mano de la gentil señorita Mercedes Escoll.

La boda se celebrará en breve.

Enhorabuena a las distinguidas y honorables familias de Escoll y Suñer.

MEDIANT la present convocatòria, es prega als senyors socis del "Grup Atlètic Figuerenc" tinguin a bé assistir a la Reunió General que tindrà lloc a l'estatge social del "Centre d'Excursions i Sports", a les 9 i mitja del proper divendres, dia 26, baix el següent ordre del dia:

Situació econòmica; elecció del Consell Directiu definitiu; i orientacions i projectes.

Es vend Una llibreria molt acreditada a Port-Bou.

Tota mena de detalls a

F. COROMINAS

Carretera de Rosas, 24 — FIGUERAS

COM havíem anunciat oportunament, el proppassat diumenge, dia 21, es celebrà en el Santuari del Collell l'enllaç de la gentil senyoreta figuerenca Fontsa Cervera amb el distingit jove Antoni Coll Calvet, de Manlleu.

La cerimònia fou beneïda pel cosí de la núvia, Mn. Josep Cervera, el qual, després de consumat el Sagrament, di-

CLINICA DENTAL

Ll. Coll de Cendra
Odontòleg

Casades de Còdol, 5 pral.

FIGUERAS

rigí als nuvis un acurat parlament que palesà les dots excepcionals que posseïx aquest culte catedràtic del seminari-col·legi esmentat.

A l'acte hi assistiren, a més dels pares i parents d'ambdós contraïents, les distingides famílies Rabassa i Masgrau, de Santa Coloma de Farnés, la senyoreta Pura Vives, les germanes Poch i els germans Papell, de nostra ciutat.

Després del banquet, suculentment servit per la Casa referida, la comitiva anà a acomiadar a la feliç parella a l'estació de Girona, la qual partí en direcció de Barcelona.

Des d'aquestes planes dirigim novament la nostra més coral enhorabona a les famílies Coll-Cervera i desitgem que un sens fi de benhaurances presideïxi la vida d'aquests dos amics, que s'han unit per sempre.

L'Antolín és un simpàtic noi que trobant-se amb una cartera plena de bitllets de banc pertanyents a l'amic Brunet, es sentí amb la bona moral que li han ensenyat els seus oncles i tutors, Narcís Ventós i muller.

Són de fer resaltar aquests actes tan ciutadans.

DESPUÉS de unas difíciles y reñidísimas oposiciones ha salido triunfante para ingresar en el Cuerpo de Aduanas, D. José Romero, hijo de nuestro buen amigo D. Pedro.

Felicitemos efusivamente a ambos amigos con motivo de tal éxito.

EN la calle de Perelada, ayer un auto conducido por Lidio Pell, de Cadaqués, atropelló una niña de 4 años, hija del talabartero de la misma calle, Sr. Corney.

La infeliz criatura resultó con graves lesiones.

EN la anterior semana nuestra ciudad ha sido escena de dos sucesos totalmente exóticos a su civilidad. Ambos tétricos. Tenebroso uno;

fantasmagórico el sucesivo. Un infeliz angelillo de tres meses, al parecer ha sido víctima de la crueldad de alguien que tuvo suficiente coraje de hiena para hacerla ingerir una bastante dosis de un corrosivo que, tras agudo sufrir, le robó la existencia. Mejor que la carcoma de su conciencia sepulte los nombres.

Todas unas luminarias se encendieron alrededor de una pobrecilla gitana que expiró a pleno campo y bajo el cielo azul por techumbre, teniendo por todo incienso los hedores de la riera Galligans, en cuyas inmediaciones acampaba la tribu.

El espectáculo además de lamentable, revelaba la miserable existencia de esos nómadas proscritos por las leyes ciudadanas.

Se vende UNA CASA
CON PATIO

Razón JOSE VIVES, Subida al Castillo, 24

EN nuestro Hospital falleció a consecuencia de las graves heridas sufridas en un accidente de motocicleta, el encargado que tenía la Hidro Eléctrica del Empurdán en su central de Orfans.

La lozana edad del finado, treinta y dos años, y su natural bondad de carácter que le habían granjeado el efecto de todos sus compañeros empleados de la empresa, convirtieron el sepelio en manifestación de duelo.

TENEMOS noticias de que van a ser varios los autos que en caravana y aprovechando la festividad del día, irán a Perpiñán para presentiar la buena lidia que en la plaza de toros de la capital del Rosellón, echa nuestro convencino y decidido empresario D. Mario Gelart, el venidero domingo 5 de octubre.

Tip. IDEAL. Muralla, 4 Figueras

Banco de Figueras

de L. VERGÉS VILANOVA

CAMBIOS DE MONEDAS — VALORES — SUSCRIPCIÓN A EMPRÉSTITOS —
CLIPONES — GIROS — IMPOSICIONES Y DEMÁS OPERACIONES DE BANCA.

Casa de Confianza, Economía y Reserva

LUBRIFICANTES

“SILKOIL”

LOS MEJORES

La millor tuberia a pressió

URALITA

AGÈNCIA I DIPÓSIT
PER ALT EMPORDÀ

SALVI FÀBREGA
LASAUCA, NUM. 20 00 FIGUERES

Banca ARNUS Sucursal de Figueres

Successora d'Evarist ARNUS ♦ FUNDADA EN 1846

Casades de Códol, 15 (Rambla)

CAPITAL: 10.000.000 de PTES. Completament desemborsat

Aquesta Banca realitza tota mena d'operacions de Banca-Borsa-Canvi i la compra-venta al comptat de valors de contractació corrent

BARCELONA

CASA CENTRAL: Plaça de Catalunya, 22

CASA MARIU: Passatge del Rellotge

CAMBRA CUIRASSADA AMB DEPARTAMENTS DE LLOGUER

Empresa de autos GREGORI

Plaza Pi y Margall, 4 FIGUERAS

LINEA DE OMNIBUS: FIGUERAS-ROSAS-CADAQUES — ROSAS-VILAJUIGA — PORT DE LA SELVA-LLANSA

Servicio de automóviles HISPANO-SUIZA—Omnibus para excursiones—Taxis de alquiler— Venta de Gasolina

TELEFONO n.º 30

Gran STOCK de cubiertas y cámaras de las marcas «DUNLOP» y «BERGOUGNAN» Agente exclusivo en esta plaza para la colocación con prensa de los macizos «BERGOUGNAN».

Plisados, Calados y Bordados

TRABAJOS GARANTIDOS

RAPIDEZ Y ESMERO EN LOS ENCARGOS

MARIA PALLISERA

Juan Matas, 5 FIGUERAS

LICEO "MONTURIOL"

Calle Pep, 9 y 11 - Tél. 166 FIGUERAS

Centro de enseñanza fundado en 913.

Los éxitos alcanzados por este Centro son la prueba más elocuente de la índole de la labor pedagógica desarrollada en él durante sus diez y seis años de existencia.

Exce'lente presentación.—Profesorado competente, titular.—Seriedad máxima.—Disciplina por conocimiento de la naturaleza psíquica del alumno.

Internos, medio pensionistas y externos.

Clases a señoritas en locales aparte.